Internet w nauczaniu angielskiego: kursy, komunikacja i materiały

1 listopada 2026

Rola Internetu w nauczaniu angielskiego

Jednym z najnowocześniejszych sposobów wykorzystania Internetu w nauczaniu (w tym i nauczania języka angielskiego) jest Lotus LearningSpace[1]. Jest to system do nauczania na odległość pozwalający organizować szkolenia dla pracowników lub studentów na masową skalę – „nowoczesne Centrum Edukacyjne na biurku".

Nauczanie na odległość stało się w wielu przypadkach jedyną techniką, która zapewnia dostęp do wiedzy na masową skalę. W ciągu ostatnich kilkunastu lat ten sposób nauczania ewoluował od kursów korespondencyjnych do wideofonicznych przekazów satelitarnych. Doczekaliśmy się również pierwszych rozwiązań informatycznych wspomagających zarówno proces nauczania, jak i uczenia się. Dynamiczny rozwój sieci Internet umożliwił dostęp do informacji na skalę niespotykaną do tej pory w historii ludzkości.

Aktualnie można wyróżnić dwa podstawowe obszary wykorzystujące nowoczesne technologie informatyczne w procesie nauczania. Pierwszy to firmy komercyjne, a w szczególności duże korporacje, które dążą do zmniejszenia kosztów szkoleń bez ograniczania pracownikom możliwości rozwoju. Drugi obszar to instytucje, których statutowym celem jest nauczanie, np. szkoły średnie.

Niedawno firma Lotus wprowadziła na rynek kolejną wersję systemu LearningSpace – 3.0. System Lotus LearnigSpace 3.0 to rodzina produktów, na którą składają się:

1. LearnigSpace Forum – moduł do asynchronicznego nauczania na odległość, następca systemu Lotus LearnigSpace 2.5, jest w pełni zintegrowany z pozostałymi produktami z rodziny, ma poprawiony interfejs, został wyposażony w bardziej elastyczne i unowocześnione narzędzia do projektowania i tworzenia kursów, testów, egzaminów oraz ich multimedialnej zawartości.
2. LearningSpace Live – moduł do nauczania synchronicznego, bazuje na DataBeam Learning Server i technologii Lotus Sametime, tworzy środowisko, w którym uczestnicy kursu mogą się porozumiewać za pośrednictwem audiowideo konferencji, wymieniać uwagi na widocznej dla wszystkich elektronicznej tablicy, komentować uwagi innych uczestników, mają wspólny dostęp do informacji.
3. LearningSpace Anytime – połączenie obu wyżej opisanych modułów w jedno środowisko służące do nauczania na odległość.
4. LearningSpace Campus – moduł dodatkowy pozwalający na zarządzanie i administrowanie katalogami szkoleń, zapisami na kursy, umożliwiający elektroniczny obieg dokumentów w celu uzyskania zgody na uczestnictwo w kursie, a ponadto udostępniający łączniki do innych systemów w celu prowadzenia billingu, uaktualniania i archiwizowania informacji o uczestnikach zajęć.

Przygotowanie szkolenia jest proste i polega na zapewnieniu merytorycznej zawartości kursu oraz umieszczeniu jej w LearningSpace. Każdy nowy kurs ma podobną strukturę i konstruowany jest w oparciu
o zestaw pięciu baz danych:

1. Schedule – bazy zawierającej cel kursu, program zajęć, wprowadzenie oraz umożliwiającej dostęp do wykładów, zadań i ćwiczeń do wykonania, testów sprawdzających,

quizów oraz ankiet.
2. MediaCenter – bazy, w której przechowywane są wykłady, krótkie filmy, nagrania, grafiki oraz inne materiały, jak np. multimedialne kursy CBT (ang. Computer Based Training) oraz informacje z Internetu.
3. CourseRoom – bazy dyskusyjnej stanowiącej forum wymiany uwag i przemyśleń.
4. Profiles – repozytorium wizytówek wszystkich uczestników kursów, które mogą być przez nich utworzone i używane jako prywatne strony interentowe.
5. Assessment Manager – zestawu narzędzi dostępnych wyłącznie dla instruktora moderującego zajęcia, które umożliwiają tworzenie oraz sprawdzanie egzaminów.

Testy, w których poprawne odpowiedzi są jednoznacznie określone, są sprawdzane automatycznie. Pytania testowe mogą być losowane w dowolnej kolejności z przygotowanej wcześniej puli. Kursant ma prawo podchodzić do egzaminu wiele razy, ale nie więcej niż określiła to osoba moderująca przebieg zajęć.

Lotus LearningSpace to alternatywa dla tradycyjnego sposobu nauczania. Jest do wykorzystania tu i teraz, bowiem tylko pozornie wyprzedza epokę, w której powstała. W naszym obszarze kulturowym szkolenia tradycyjne mają niekwestionowaną i silną pozycję
– przecież nie każdy typ kursu można przeprowadzać w formie nauczania na odległość. Pozostaje jednak wiele sytuacji, w których Lotus LearningSpace jest idealnym sposobem przekazywania wiedzy.

Inną możliwością wykorzystania Internetu w nauce języka angielskiego jest nauka za pomocą usługi „chat”[2]. Ten rodzaj nauki proponuje wiele serwisów internetowych. Nauka taka polega na pogawędce (angielskie „chat” to właśnie pogawędka) poprzez Internet. Nie jest to rozmowa w czystym znaczeniu tego słowa, lecz raczej korespondencja, w której odpowiedź dostaje się natychmiast.

W odróżnieniu jednak do tradycyjnej korespondencji piszący wysyłają
do siebie pojedyńcze zdania, bądź krótkie wypowiedzi.
Jednym ze wspomnianych serwisów jest Witold Gombrowicz High School Nr 10[3].

Pewnym problemem przy korzystaniu ze stron internetowych w trakcie prowadzonych lekcji są dwa czynniki[4]. Pierwszym jest długi czas dostępu do informacji, jeśli trafimy akurat na godziny dużego tłoku w sieci. Drugi natomiast, to czasowe zablokowanie dostępu do strony,
np. z powodu jej przebudowywania. Nie jest to wadą w przypadku zajęć przygotowujących przyszłych nauczycieli do posługiwania się Internetem, w innych przypadkach jednak może uniemożliwić poprawne przeprowadzenie zajęć. Należałoby więc zalecać wcześniejsze nagranie potrzebnych stron internetowych na dysku twardym i wykorzystanie ich w tej formie.

Opis LearningSpace 3.0 pokazuje etap rozwoju nauczania sieciowego, w którym szczególnie istotne było połączenie materiałów, dyskusji i sprawdzania wiadomości w jednym środowisku. Przytoczone określenia czasu, takie jak „niedawno” i „aktualnie”, odnoszą się do epoki powstawania pracy. Podobnie należy czytać przykład Easy English, którego strona podaje datę aktualizacji 26 września 2000 roku. Nazwy dawnych produktów oraz zapowiedzi kursów są częścią historycznego materiału, a dostępność tych usług nie wynika z ich zamieszczenia w tekście.

Podział na komunikację synchroniczną i asynchroniczną pozwala natomiast dokładniej opisać organizację zadania. W pierwszym przypadku uczestnicy muszą spotkać się w tym samym czasie i reagować na bieżąco. W drugim wypowiedź można przygotować wcześniej, przeczytać ponownie, poprawić i przekazać partnerowi, który odpowie później. Każdy wariant wymaga od nauczyciela ustalenia innego rytmu pracy oraz terminu

zakończenia wymiany.

Tryb synchroniczny nie oznacza automatycznie rozmowy ustnej. Opisany w pracy czat tekstowy odbywa się na żywo, lecz jego uczestnicy piszą. Z kolei wypowiedź ustna może zostać nagrana i odsłuchana w innym terminie. Warto więc osobno określić czas kontaktu, rodzaj wypowiedzi i cel ćwiczenia. Dopiero takie rozróżnienie pokazuje, czy uczeń ćwiczy szybkie formułowanie odpowiedzi, redagowanie tekstu, rozumienie nagrania czy reagowanie na pytania partnera.

Przykładowe zadanie może polegać na uzgodnieniu programu jednodniowej wycieczki. Jest to propozycja dydaktyczna, a nie opis dodatkowego doświadczenia przeprowadzonego w badanej klasie. Najpierw każda osoba pisze krótką wiadomość z dwiema propozycjami miejsca i jednym uzasadnieniem wyboru. Partner odpowiada, wskazując dogodną godzinę i prosząc o doprecyzowanie jednej informacji. Nauczyciel wyznacza termin obu wiadomości oraz ogranicza ich długość, żeby wymiana prowadziła do konkretnego ustalenia.

Następnie ta sama para ustala inny szczegół wycieczki w krótkiej rozmowie ustnej. Może korzystać z wcześniejszych notatek, ale musi także odpowiedzieć na pytanie zadane bez przygotowania. Po obu częściach uczniowie porównują własne wypowiedzi: gdzie mogli poprawić zdanie przed przekazaniem go odbiorcy, kiedy potrzebowali powtórzenia oraz jak upewnili się, że partner zrozumiał propozycję. Przedmiotem porównania pozostaje sposób wykonania zadania, bez przyznawania jednemu medium z góry wyższej wartości.

Do omówienia wystarczą dwie zachowane wiadomości i wspólna notatka z ostatecznym programem. Nauczyciel sprawdza obecność uzasadnienia, pytania uściślającego i odpowiedzi na nie. Poprawność językową omawia na wybranych przykładach, oddzielając ją od samego dotrzymania terminu. Dzięki temu opis narzędzia zostaje powiązany z widocznym działaniem ucznia, a nie jedynie z faktem zalogowania się do kursu. W tak

przygotowanym zadaniu wcześniejsze pisanie dostarcza materiału do późniejszej rozmowy, a rozmowa ujawnia informacje wymagające doprecyzowania. Obie formy pozostawiają nauczycielowi konkretną podstawę do udzielenia informacji zwrotnej i zaplanowania następnego ćwiczenia.

Przypisy

1. S. Tauro, Nauczanie na odległość, PC World Komputer 2000, nr 6., s. 39. ↩
2. potocznie używa się zwrotu „nauka na chacie” ↩
3. Easy English, strona Witold Gombrowicz High School Nr 10 przywołana w pracy. ↩
4. B. Jarosz, Zakres tematyczny i sposób wykorzystania sieci Internet przez studentów kierunków pedagogicznych i humanistycznych. Materiały 9. Ogólnopolskiego Sympozjum Naukowego „Techniki Komputerowe w przekazie edukacyjnym”. Kraków 1-2 października 1999, Kraków 1999, s. 35-36. ↩

Jeśli potrzebujesz pomocy w pisaniu nowej pracy z pedagogiki, to polecamy serwis pisanie prac z pedagogiki - fachowa pomoc w pisaniu prac.